

Писмо Драгана Ђиласа члановима Председништва ДС

Није 6. маја ДС изгубила утакмицу играјући мали фудбал на ливади са СНС. Ми смо изгубили изборе зато што је Србија својим гласовима лоше оценила наш четворогодишњи рад.

То је реалност, можемо да на њу гледамо као на лекцију из које треба извући поуке или можемо да се правимо да нисмо ништа криви да је погрешно народ или да је СНС, Дачић, УРС или било ко трећи крив за све.

Ја верујем да је изборни резултат лекција и да из ње што пре треба да извучемо поуке. Можемо и да се правимо да наше одговорности нема, да су за изборни резултат криви сви друг осим нас, али је то сигуран начин да ДС склизне до границе цензуса и изгуби позицију коју је градила 20 година.

Чињеница је да данас осим ДСС-а у парламенту Србије не постоји ниједна друга антиевропска странка, и то је такође лекција.

Чињеница је да су Радикали на изборима нестали, само зато што су одбили да се промене у складу са новом реалношћу, и то је лекција.

У таквом парламенту у којем је огромна већина проевропска, треба добро размислити шта је прави начин будућег опозиционог деловања пре него што се настави са праксом из последњих 20 година, само зато што је она најлакша. Бојим се да етикетирање и оштра критика више неће бити довољни за озбиљно опозиционо деловање.

Да ли је исправно опозиционо деловање бојкот власти?

Да ли је то инсистирање на "дозвољеним и недозвољеним коалицијама" ?

Да ли је то критика која се своди на омаловажавање странака које су на власти и гласање против сваког закона или сваке иницијативе која од власти потекне? Ја мислим да није.

Подсетићу вас, СНС није у предходне 4 године гласао ни за један једини европски закон у парламенту Србије. Да ли је због тога Србија брже ишла напред, постала боље место за живот? Није.

Да ли и ДС сада треба да ради исто? Да ли као опозиција треба да радимо све што је у нашој моћи да успоримо или ометемо било који корак напред ове власти како бисмо доказали да су они лоши или барем лошији од нас?

Или с обзиром на то да су проевропске снаге победиле на овим изборима треба да прекинемо стару праксу и покушамо да будемо конструктивни?

Да ли ће наш будући рад или, нерад бити сведен на бојкот и на изговоре ... они су црвено-црна коалиција или они су непринципијелни бивши коалициони партнери ?

Ако је тако, ја мислим да је то лоше, да тако никакву поуку из свог пораза нисмо извукли.

Лично нисам никада био присталица великих историјских помирења, стратешких или мање стратешких савеза, за мене је увек било довољно да ли са неким могу да радим посао за који сам се кандидовао или не могу. То можда некада није звучало довољно државнички или визионарски, али јесте дало резултат који је на изборима добро оцењен.

Дан након избора 6 маја рекао сам: "Без обзира на резултат странака људи који су добро радили свој посао треба да остану у градској управи и да раде даље то што добро раде".

После формирања власти у Београду у свом првом обраћању позвао сам СНС да изађе са својим пројектом "канцеларија за брзе одговоре" и да пронађемо начин да га реализујемо ако је добар и користан за Београд.

Хоће ли због једног успешног пројекта СНС бити мање опозиција у Београду? Ја вам кажем да неће.

Хоћемо ли ми бити неуспешна власт у Београду зато што смо подржали 1 или 51 пројекат опозиције који се показао успешним? Нећемо.

Чињеница да је након ових избора потврђена европска оријентација Србије, тера нас да се мењамо, и свако ко то не разуме неће у будућности имати шта да тражи на политичкој сцени Србије.

Милица Делевић у влади СНС-СПС-УРС, Расим Љајић у тој влади или сутра неко трећи из редова опозиције или ДС-а?

Одговор на то питање различит је по мом мишљењу само у односу на то да ли сте спремни да разумете поруку прошлих избора или желите да окренете главу на другу страну и правите се да се ништа није променило.

Уколико желите да верујете да се у Србији ништа није променило, уколико и даље верујете да постоје европске и "сумњиве европске" странке у Србији онда не треба пустити ове или неке друге људе у Владу, али то нас доводи до другог питања.

Треба ли онда било ко из ДС, било где у Србији да буде на власти, или треба сви да поднесемо оставке. Да ли је то конструктивно решење?

Морам да признам, ја у томе не видим ни трунку здраве памети.

Када би у једном дану дали отказ сви људи који су у протеклих двадесет година дошли на позиције кроз странке које су биле проевропске, нема сумње да би то изазвало колапс.

Да ли би због тога стала Србија? Да ли би то доказало да тренутна власт нема легитимет или способност да води државу? Не, ништа се од тога не би десило, живот у Србији је текао и у време санкција и у време ратова па и за време бомбардовања.

Такав приступ само би доказао да смо неодговорни људи који не разумеју реалност у којој живе и којима су међупартијске игре важније од живота који живе људи који су за нас гласали и довели нас својим гласовима на политичку сцену.

Истина је да никаква победа СНС-а није допринела кредибилитету или бољој оцени досадашњег рада неком Александру Вулину или Вељи Илићу, али је такође тачно да ни "опозициони бојкот" власти у ДС неће изједначити људе који су добро радили са онима који нису добро радили.

И то је чињеница са којом ћемо се сваки дан суочавати све више и више.

Никаква уравниловка то неће променити, нити ће одрицање могућности да учествујемо у власти нас који смо победили умањити пораз оних за које народ на изборима није гласао.

Храброст је данас, као опозиција дати своје најбоље људе будућој Влади да раде оно што знају најбоље да раде. Можда ће тако мање радити за странку, али ће исто или више радити за грађане.

Да ли Милица Делевић треба да ради као министар у новој Влади? Ја мислим да треба. Такође мислим да треба да ради и Расим Љајић. Ако би власт понудила министарско место и једном Горану Јешићу и њега бих подржао у одлуци да за ту Владу ради.

Не зато што је то добро или лоше за ДС, него зато што је то добро за државу Србију. Све те људе и ја бих да сам мандатар Владе позвао у Владу као што бих задржао и једног Станковића или Ђирића.

И верујем да то треба да постане пракса у Србији.

Ако ја први као градоначелник нисам спреман да се одрекнем својих сарадника који су добро радили за Београд, али нису чланови ДС-а, онда морам и да подржим ДС-ове или политичаре коалиционих партнера уколико желе да раде у новој власти на државној функцији као стручњаци, а не као партијски чланови.

Одговорни људи немају право да својим бојкотом из политичких разлога не учествују у вођењу ове земље ако им је пружена коректна професионална прилика да то раде.

Друго је и сасвим страначко питање, како ДС или свака друга странка треба да гледа на чињеницу да у њеним редовима постоје они за које и у новој власти има места, и да постоје они за које нема.

Да ли је један аршин Влада, други Република, а трећи локал? Ја мислим да није.

Свуда где је могуће направити чврсте коалиције кроз које је могуће решавати проблеме и радити у корист грађана и државе - те коалиције треба направити.

Свуда где у коалицијама то није могуће радити, из коалиција треба изаћи. Све остало по мени је супротно интересима и странака и грађана.

Многи ме данас питају како је могуће да је то добра политика данас, а није била 2008. Одговор је једноставан. Године 2008. Радикали и ДСС су имали више него значајну политичку снагу у парламенту Србије; таква је одлука била неопходна јер се бранио европски пут Србије, данас је та битка добијена.

Створена је клима да се на сваком нивоу могу правити (европски оријентисане) коалиције са највећим капацитетом да се проблеми решавају и то је шанса коју треба искористити.

Сви који мисле да Србија после избора одржаних 6. маја није другачија земља него 2008. греше, и по мом мишљењу ће те своје грешке плаћати и у будућности.

ДС је много пута до сада била предводник у политичким па и друштвеним дешавањима и то мислим да треба да буде и сада.

Склапати за будућност коалиције које могу највише да ураде, на свим нивоима, без обзира на политичку историју странака и страначких односа.

Узимати стручњаке на свим нивоима без обзира којој странци припадају, јер су људи, а не странке одлучујући фактор у борби против кризе која је пред нама, без обзира на то да ли смо опозиција или позиција.

Охрабрити све своје стручњаке да се у власт укључе, и да стручно и поштено раде свој посао, јер је бављење политиком бесмислено ако не радите за грађане који су вас бирали.

Сагледати све своје грешке, бити поштен према себи и према другима и препустити и политичку сцену и странку најбољима међу нама, само тако ћемо реформисати и странку и политичку сцену.

Отворити нови простор за нове људе, за беле листиће, за интелектуалце, јер је то неопходно да бисмо ишли напред.

WWW.RTS.RS